

WYKAZ WARSZTATÓW

towarzyszących sympozjum
ZIELONA GÓRA, 7 WRZEŚNIA 2014

BADANIA FOKUSOWE	2
BADANIA JAKOŚCIOWE W INTERNECIE	3
BADANIA SOCJOLOGICZNE Z WYKORZYSTANIEM MOBILNEJ KAMERY.....	4
DOKUMENTARNA ANALIZA DYSKUSJI GRUPOWYCH	5
ETNOGRAFIA PERFORMATYWNA	6
HIPERTEKSTOWA MAPA OPowieści O Życiu.....	7
KOMPUTEROWA ANALIZA DANYCH JAKOŚCIOWYCH.....	8
ANALIZA DYSKURSU – KROK PO KROKU	9
METODOLOGIA TEORII UGRUNTOWANEJ (1).....	11
METODOLOGIA TEORII UGRUNTOWANEJ (2) METODA CIĄGŁEGO PORÓWNYWANIA I TEORETYCZNE NASYCENIE	12
W POŁOWIE DROGI – METODY KONSULTACJI SPOŁECZNYCH	13
WYWIADY BIOGRAFICZNE	14
ZARZĄDZANIE EMOCJAMI W PRACY NAUKOWO-DYDAKTYCZNEJ	15

Więcej na: www.tsbj.wpsnz.uz.zgora.pl, www.facebook.com/IIITSBJ

BADANIA FOKUSOWE

PROWADZENIE

Dr Jolanta Lisek-Michalska, Uniwersytet Łódzki

OPIS WARSZTATÓW

Głównym celem warsztatów jest zapoznanie uczestników kursu ze specyfiką zogniskowanego wywiadu grupowego (FGI), jego możliwościami i ograniczeniami. Istotnym elementem będzie uświadomienie i uwrażliwienie słuchaczy na aspekt etyczny badań fokusowych. Kurs skierowany jest przede wszystkim do tych osób, które nie mają praktycznego doświadczenia w zakresie konceptualizacji, przygotowania i prowadzenia badań FGI. Warsztaty będą prowadzone częściowo w formie wykładów, a w przeważającej mierze będą miały charakter zajęć praktycznych.

PROGRAM WARSZTATÓW

1. Wprowadzenie do FGI (1–1,5 godz.):
 - a) cechy definicyjne
 - b) historia
 - c) techniki projekcyjne
 - d) przygotowanie badania FGI
 - faza koncepcyjna-dobór osób, kwestionariusz selekcyjny, scenariusz, moderator, organizacja
 - faza realizacyjna
 - faza opracowania i prezentacji wyników
 - fest Meyers Brigs
2. Konstrukcja scenariusza moderatora w dwóch oddzielnych grupach (2 godz.)
3. Sesja fokusowa grupy 1 (1 godz.)
4. Sesja fokusowa grupy 2 (1 godz.)
5. Podsumowanie warsztatów

BADANIA JAKOŚCIOWE W INTERNECIE

PROWADZENIE

Dr hab, Dariusz Jemielniak, prof. Akademii Leona Koźmińskiego, kierownik centrum badawczego CROW, Wikipedysta

OPIS WARSZTATÓW

Czy w Internecie można dokonywać obserwacji? Jakie reguły ochrony danych osobowych stosować wobec avatarów? Czy dyskusje na zamkniętych forach to wypowiedzi publiczne? Czy brak konieczności transkrypcji pomaga, czy przeszkadza w Internecie? Jak tworzone są tożsamości wirtualne i jakie stygmy ich dotyczą? Dlaczego badania wirtualne są jednym z kluczowych obszarów nauki, w którym dokonujemy obecnie najważniejszych odkryć społecznych? Jak badać trolling?

Warsztaty pomogą znaleźć odpowiedź na te i inne pytania związane z prowadzeniem badań jakościowych w Internecie.

BADANIA SOCJOLOGICZNE Z WYKORZYSTANIEM MOBILNEJ KAMERY

PROWADZENIE

Dr Jerzy Kaczmarek, Uniwersytet Adama Mickiewicza

OPIS WARSZTATÓW

We współczesnej socjologii pojęcie mobilności zyskuje nowe znaczenie jako kategoria opisu społeczeństwa. Badanie i socjologiczna analiza różnorodnych przepływów i przejawów mobilności wymaga włączenia do tradycyjnego warsztatu socjologa metod mobilnych. Ich istotą jest to, że kamera jest w ciągłym ruchu i podąża przez określony czas za bądź z osobą badaną. W metodach mobilnych kamera nie musi być koniecznie obsługiwana przez badacza i nie musi on również być obecny podczas nagrywania. Praktykowane są również formy polegające na rozdaniu kamer osobom badanym, które mają utrwalić swoją mobilność. Podczas warsztatów zostanie zaprojektowane i przeprowadzone przykładowe badanie z wykorzystaniem mobilnej kamery oraz omówione zostaną możliwości analizy i wykorzystania powstałego materiału wizualnego.

DOKUMENTARNA ANALIZA DYSKUSJI GRUPOWYCH

PROWADZENIE

Dr Sławomir Krzychała, Dolnośląska Szkoła Wyższa

OPIS WARSZTATÓW

Warsztat zaadresowany jest do początkujących badaczy, wprowadza w praktykę badań z wykorzystaniem metody dokumentarnej (opartej na pragmatycznej socjologii wiedzy Karla Mannheima). Podstawowym celem warsztatowej pracy z transkrypcją dyskusji grupowej jest nabycie umiejętności analizy tekstu na trzech poziomach interpretacji: formułującej, refleksywnej i tworzenia typologii. Szczególna uwaga zostanie poświęcona uogólnianiu interpretacji i tworzeniu teorii opartej na siatce kategorii (typologia kategorialna) lub/i na rekonstrukcji socjo-genetycznej (typologia konstruktywistyczna).

Uczestnicy otrzymają drogą mailową jeszcze przez warsztatami wprowadzenie teoretyczne oraz transkrypcje z fakultatywnym zadaniem wstępnym do samodzielnego wykonania.

PLAN WARSZTATÓW

1. Strategie pozyskiwania oraz transkrypcji wywiadów i dyskusji
2. Krótka prezentacja mapy teoretycznej
3. Analiza formułująca
4. Strategie podziału i wybory fragmentów do szczegółowej analizy
5. Analiza refleksywna (oraz zasada porównywania i wprowadzania nowych przypadków)
6. Rekonstrukcja wzorów orientacji i wzorów działania
7. Strategie generowania teorii
8. Uzupełniająco: problem jakości badan jakościowych
9. Uzupełniająco: zastosowanie metody dokumentarnej w analizie innych danych (narracyjnych, ikonicznych)

ETNOGRAFIA PERFORMATYWNA

PROWADZENIE

Dr hab. Elżbieta Siarkiewicz, prof. Dolnośląskiej Szkoły Wyższej

ADRESACI:

Warsztaty „Etnografia performatywna („uruchomiona przeszłość w działaniu”) – z punktu widzenia poradoznawcy” adresowane są do osób zainteresowanych projektami badawczymi zaangażowanymi, uczestniczącymi, zorientowanymi na współdziałanie i na zmianę. Mogą zainteresować młodych badaczy, doktorantów, studentów, doradców, działaczy społecznych.

ORIENTACYJNY PLAN PRACY:

1. Mini wykład interaktywny wprowadzający w założenia etnografii performatywnej. Podróż po doświadczeniach badaczy. Odkrywanie zaangażowania, pasji, identyfikowanie pułapek pozorów i iluzji. (Czym jest EP? Jaka jest? Po co jest?)
2. Projekcja filmu dokumentalnego (dokument potraktowany jako materiał empiryczny do dalszej pracy)
3. Praca warsztatowa:
 - Identyfikowanie terenu badań;
 - Identyfikowanie procesu zbierania materiałów;
 - Tworzenie scenariusza działań;
 - Działanie: Performans – realizowany w kontekście celów społecznych, edukacyjnych, politycznych oraz z potrzeby zmiany społecznej;
 - Konstruowanie krytycznej refleksji, prowadzenie społecznego dialogu „w” i „o” oraz „z” i „na rzecz” ludzi, wskazywanie obszarów zmian (indywidualnych i społecznych)
4. Identyfikowanie trudności oraz pułapek o charakterze etycznym
5. Powrót do pytań: Czym jest EP? Jaka jest? Po co jest?

HIPERTEKSTOWA MAPA OPowieści o Życiu

PROWADZENIE

Dr Urszula Tokarska, Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie

OPIS WARSZTATÓW

Celem warsztatu jest prezentacja autorskiej metody wspomagania rozwoju człowieka dorosłego w formie narracyjnej gry (auto)biograficznej zatytułowanej „W osiemdziesiąt historii do-o-KOŁA ŻYCIA”. Narzędzie to zostało skonstruowane w formie gry planszowo – karcianej z kostką wiodącej uczestników ścieżkami życia ludzkiego (w ośmiu fazach wiekowych), w odwołaniu do 80 istotnych tematów ludzkich biografii. W zależności od stopnia indywidualnego zaangażowania uczestnicy biorą naprzemiennie udział w dwu wersjach gry: biograficznej bądź autobiograficznej. „Narracyjność” metody przejawia się na kilku wzajemnie powiązanych poziomach: praca dotyczy narracji autobiograficznych (life-stories) uczestników (1), prowadzona jest z wykorzystaniem (kilkuset – do wyboru) narracji „zewnętrznych” wobec ich doświadczenia: bajek, fragmentów baśni, mitów, listów itp. zebranych w tzw. Księdze Opowieści (2), przebiegając zgodnie z zawartymi w Zeszycie Ćwiczeń narracyjnymi ćwiczeniami i zadaniami do wykonania (3). Integralną część metody stanowi tzw. Hipertekstowa Mapa Opowieści o Życiu stanowiąca narzędzie pomocnicze porządkujące i scalające wszystkie proponowane zakresy tematyczne oraz ułatwiająca proces dokonywania przez uczestników wyborów odnośnie sekwencji i formy rekonstrukcji własnej autobiografii.

O METODZIE

Więcej informacji o metodzie znajduje się na stronie www.plasterek.pl w zakładce: „baza wiedzy” (artykuł U. Tokarska, „Gra w życie”) oraz w rozdziałach opublikowanych w kilku książkach (m. in. Tokarska, 2011, Narracyjna GRA (auto)BIOGRAFICZNA <W osiemdziesiąt historii do-o-KOŁA ŻYCIA> jako autorska metoda wspomagania rozwoju człowieka dorosłego. W: E. Dryll, A. Cierpka, red. Psychologia narracyjna. Tożsamość, dialogowość, pogranicza (s. 219-239). Warszawa: Eneteia lub Tokarska, 2010, Wzorce doświadczania czasu w narracyjnej grze autobiograficznej <W osiemdziesiąt historii do-o-KOŁA ŻYCIA>. W: K. Popiołek, A. Chudzicka-Czupała, red., Czas w życiu człowieka (s. 194-213). Katowice: Wyd. UŚ.).

KOMPUTEROWA ANALIZA DANYCH JAKOŚCIOWYCH

PROWADZENIE

Dr Jakub Niedbalski, Uniwersytet Łódzki

OPIS WARSZTATÓW

Głównym celem warsztatów jest zapoznanie uczestników kursu z możliwościami oraz sposobami wykorzystania wybranych programów komputerowych wspomagających analizę danych jakościowych. Kurs skierowany jest przede wszystkim do badaczy, którzy dopiero chcą spróbować swoich sił w realizacji własnych projektów badawczych z wykorzystaniem programów CAQDA. Podczas warsztatu, jego uczestnicy zapoznają się ze specyfiką programów służących do analizy danych jakościowych. Będą mieli także okazję przećwiczyć zdobytą wiedzę i umiejętności na wybranym, bezpłatnym oprogramowaniu wspomagającym proces analizy danych jakościowych. Warsztaty będą prowadzone w formie prezentacji podstawowych funkcji oprogramowania komputerowego oraz samodzielnym wykonywaniu przez uczestników kursu określonych ćwiczeń w środowisku wybranych programów.

UMIĘTNOŚCI I KOMPETENCJE NABYTE W TRAKCIE WARSZTATÓW

Po odbyciu warsztatu ich uczestnik powinien umieć samodzielnie analizować i interpretować zjawiska społeczne z zastosowaniem specjalistycznego oprogramowania komputerowego. W wyniku przeprowadzonych zajęć słuchacz będzie potrafił pracować w środowisku oprogramowania komputerowego wspomagającego analizę danych jakościowych oraz będzie posiadał umiejętności i wiedzę niezbędną do realizacji projektu badawczego z wykorzystaniem tego rodzaju oprogramowania. Po zakończeniu kursu uczestnik powinien świadomie wybierać i wykorzystywać specjalistyczne programy komputerowe do realizacji konkretnych zadań związanych z realizacją własnego projektu badawczego.

TREŚĆ WARSZTATÓW

W trakcie warsztatów ich uczestnicy zostaną wprowadzeni w następujące zagadnienia:

- wprowadzenie do komputerowo wspomaganą analizy danych jakościowych: zarys historyczny, geneza i kierunki rozwoju oprogramowania CAQDA
- podziały i rodzaje w obrębie programów wspomagających analizę danych jakościowych
- przygotowanie materiału do analizy z wykorzystaniem CAQDA
- tworzenie plików i importowanie danych
- wstępne etapy analizy, fragmentacja danych i kodowanie otwarte
- posługiwanie się kodami, przeszukiwanie poprzez kody i praca z listą kodów
- kodowanie selektywne, tworzenie kategorii i przyporządkowywanie kodów
- sortowanie i organizacja zbiorów kategorii, prowadzenie memos w analizie
- tworzenie map pojęciowych i diagramów integrujących
- eksportowanie wyników analizy danych
- wykorzystanie wygenerowanych informacji do tworzenia raportu badawczego

Opisane powyżej zagadnienia będą realizowane poprzez zapoznanie uczestników kursu z funkcjami oferowanymi przez takie programy jak: Audacity, OpenCode, WeftQDA czy CmapTools. Opcjonalnie, w miarę możliwości, zaprezentowane zostaną inne programy należące do rodziny CAQDA (NVivo, Atlas.ti).

WYMAGANIA WSTĘPNE

Osoby, które chciałyby wziąć udział w warsztacie powinny posiadać wiedzę i umiejętności w zakresie posługiwania się pakietem MS Office oraz MS Windows. Wymagana jest również znajomość metod badań jakościowych z uwzględnieniem metodologii teorii ugruntowanej.

ANALIZA DYSKURSU – KROK PO KROKU

PROWADZENIE

Dr hab. Małgorzata Lisowska–Magdziarz, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego

W czasie warsztatów podejmiemy próbę analizy dyskursów o różnym statusie i tematyce, wyrażanych w wybranych tekstach.

CZYM JEST DYSKURS?

Pojęcie dyskursu związane jest z celową komunikacją językową ludzi – na tle kontekstu społecznego i w określonej społecznej sytuacji. Na potrzeby tych warsztatów dyskurs będziemy ujmować jako zespół zachowań językowych, których treść i forma kształtowane są stosownie do konkretnych okoliczności formułowania wypowiedzi – czyli, najprościej rzecz ujmując, zależą od tego, kto mówi, do kogo, w jakim celu i w jakiej sytuacji. Są jednocześnie uwarunkowane określonym typem komunikacji i rodzajem działalności, którą zajmują się komunikujący się ludzie. Wreszcie, co może najciekawsze, dyskurs uwarunkowany jest także stanem wiedzy i koncepcjami poznawczymi, charakterystycznymi dla danego miejsca i czasu...

CZYM ZATEM JEST ANALIZA DYSKURSU?

Analizując dyskursy jednocześnie przypatrujemy się językowi, którym posługują się uczestnicy komunikacji do opowiadania o świecie i wpływania na innych – i ich usytuowaniu społecznemu, rolom politycznych, doświadczeniom kulturowym, stanowi wiedzy, zestawowi i hierarchii wartości, ideologiom i uprzedzeniom, oraz celom i potrzebom, jakie realizują w procesie komunikowania się. Poszukujemy wzajemnych związków, wpływów, uwarunkowań pomiędzy dyskursem jako zespołem zachowań językowych i społecznym, politycznym, kulturowym kontekstem oraz jawnymi i ukrytymi celami uczestników dyskursu.

ANALIZA DYSKURSU, ALE JAKA?

Jest wiele wariantów analizy dyskursu – formalistyczny, funkcjonalistyczny, retoryczny, oparty na habermasowskiej teorii działania komunikacyjnego... W czasie warsztatów najbliższa nam będzie postawa reprezentowana przez tak zwaną krytyczną analizę dyskursu. Stosowane przez badaczy z kręgu KAD techniki i narzędzia pozwalają na określenie stanu wiedzy, hierarchii wartości, opinii i postaw, założeń kulturalnych i pragmatyki komunikacyjnej typowej dla danego czasu, miejsca, sytuacji; na odsłanianie jawnych i ukrytych interesów politycznych i społecznych komunikujących się podmiotów; na odkrywanie i denaturalizowanie stereotypów i uproszczeń w myśleniu; analizę perswazji i manipulacji w różnych sytuacjach komunikacyjnych; definiowanie nierówności w dostępie ludzi do możliwości wyrażania własnych interesów i ich realizacji. Krytyczna analiza dyskursu dotyczy przede wszystkim władzy – i tego, jak się ona odzwierciedla w języku, którego ludzie używają w komunikacji! Analizując dyskursy, odsłaniamy relacje władzy i podporządkowania oraz toczące się w społeczeństwie wojny semiotyczne.

CO ZATEM BĘDZIEMY ANALIZOWAĆ?

Do analizy zostaną wybrane teksty – fragmenty dyskursu – aktualne, takie, które w momencie odbywania warsztatów będą akurat budziły szerokie społeczne zainteresowanie lub będą uznawane za ważne z politycznych, społecznych czy kulturowych względów. Uczestnicy warsztatów sami wybiorą – z szerszego zbioru – te materiały, które uznają za najbardziej interesujące. Źródłem materiałów będą media masowe. Do analizy możemy zatem wybrać fragmenty dyskusji publicystycznej, interesujący wywiad, fragment programu telewizyjnego, medialne wystąpienia polityków, a nawet komunikaty reklamowe. Taki dobór materiału jest spowodowany szeroką dostępnością dyskursów medialnych. Uczestnicy warsztatów będą zapewne znali kontekst, uwarunkowania, społeczną recepcję analizowanych tekstów, co powinno nam zdecydowanie ułatwić pracę, ale też uczynić ją znacznie ciekawszą. Trzeba też pamiętać o olbrzymim wpływie, jaki wywiera komunikacja medialna na wszelkie społeczne dyskursy, zarówno w wymiarze indywidualnym i zbiorowym (zjawisko to nazwiemy roboczo mediatyzacją dyskursu). Analiza dyskursów medialnych będzie miała jeszcze jedną zaletę. Dyskurs ujmuje się zwykle jako zjawisko językowe. Media tymczasem posługują się przekazami wielomodalnymi, łącząc środki językowe, pozajęzykowe, obrazy, dźwięki naturalne, muzykę itp.

Warsztaty powinny nam dać możliwość analizy tego, jak dyskurs językowy w mediach w rozmaite interakcje z obrazami i dźwiękami.

CZEGO BĘDZIEMY SZUKAĆ?

Analizując wybrane materiały:

- 1/ spróbujemy na podstawie analizy dyskursu postawić diagnozę co do stanu wiedzy, wartości, ideologii autorów / nadawców dyskursu;
- 2/ uzyskamy wgląd w cele i założenia, towarzyszące komunikowaniu się – zarówno te jawne, jak i te, których uczestnicy komunikacji nie mieli zamiaru odkrywać;
- 3/ odkryjemy i opisujemy wewnętrzną dynamikę władzy i podporządkowania pomiędzy uczestnikami komunikacji;
- 4/ odsłoniemy mechanizmy perswazyjne i próby manipulacji;
- 5/ poszukamy luk, niekonsekwencji, błędów komunikacyjnych: sytuacji, gdy spontaniczny, nie kontrolowany charakter komunikacji dostarcza nam informacji, których uczestnicy dyskursu nie chcieliby ujawnić...

JAKIE METODY, TECHNIKI, NARZĘDZIA?

Już teraz widać zapewne, że analizy dyskursu nie będziemy definiować jako jednolitej metody. Potraktujemy ją raczej jako sposób myślenia, rodzaj postawy badawczej – choć wspomaganą różnymi technikami naukowymi. Gdy zatem chodzi o narzędzia, będziemy czerpać z dorobku językoznawstwa, retoryki, semiologii, socjologii komunikowania i psychologii społecznej.

NIE TYLKO MEDIA

Chociaż skupimy się przede wszystkim na dyskursie medialnym, to zakładamy, że zaprezentowane narzędzia będą mogły być używane do analizy rozmaitych materiałów, nie tylko medialnych – również dokumentów osobistych i publicznych, programów politycznych i przemówień, źródeł historycznych, a także zwykłych, potocznych wypowiedzi ludzkich. Warsztaty powinny zatem dać uczestnikom podstawy kompetencji do analizy dyskursu w badaniach socjologicznych, antropologicznych, historycznych, politycznych i w pedagogice.

METODOLOGIA TEORII UGRUNTOWANEJ (I)

PROWADZENIE

Dr hab. Marek Gorzko, prof. Uniwersytetu Szczecińskiego

OPIS WARSZTATÓW

Głównym celem warsztatów jest zapoznanie uczestników z podstawowymi procedurami analitycznymi składającymi się na proces badawczy w świetle założeń metodologii teorii ugruntowanej. Nacisk położony zostanie na doskonalenie umiejętności kodowania danych zarówno pozyskanych drogą wywiadu, jak i pochodzących z notatek z obserwacji oraz z innych materiałów. Drugim obok kodowania zespołem procedur, który zostanie omówiony i „przećwiczony” (w ramach ograniczeń, jakie narzucają ramy czasowe warsztatów) – to procedury teoretycznego pobierania próbek. Warsztaty są skierowane przede wszystkim do badaczy rozpoczynających stosowanie procedur metodologii teorii ugruntowanej. Będą realizowane w formie krótkich omówień wprowadzających poszczególne techniki analityczne (zagadnienia), następnie samodzielnej pracy uczestników nad danymi (przygotowanymi przez prowadzącego) i grupowej dyskusji nad efektami zabiegów analitycznych. Podczas warsztatów zostaną podjęte próby wyzyskania zalecanych przez klasyków teorii ugruntowanej technik wspomaganie wrażliwości teoretycznej. Założeniem warsztatów jest prześledzenie całości procesu badawczego – temu będzie podporządkowana kolejność i logika proponowanych ćwiczeń.

UMIĘTNOŚCI I KOMPETENCJE NABYTE W TRAKCIE WARSZTATÓW

Warsztaty powinny przynieść w efekcie wzrost metodologicznej świadomości podejmowanych działań badawczych oraz zachęcić do pracy zespołowej przy analizie danych. Powinny także uwrażliwić na kompleksowość czynności analitycznych w obrębie metodologii teorii ugruntowanej.

TREŚĆ WARSZTATÓW

Zagadnienia omawiane/ćwiczone podczas warsztatów:

1. Różne style kodowania w tradycji metodologicznej teorii ugruntowanej (A. Strauss i J. Corbin, B. Glaser, K. Charmaz, A. Clarke)
2. Procedury kodowania otwartego
3. Techniki wspomaganie wrażliwości teoretycznej (A. Strauss)
4. Kodowanie zogniskowane i selektywne (A. Strauss)
5. „Paradygmat kodowania” i „Macierz warunków i konsekwencji” – problemy z ich stosowaniem
6. Rodziny kodów teoretycznych – B. Glaser
7. Kategoria centralna
8. Pisanie not teoretycznych. „Sortowanie teoretyczne”
9. Praca z diagramami. Reprezentacje graficzne
10. Teoretyczne pobieranie próbek. Problemy nasycenia teoretycznego. Kwestia reprezentatywności

WYMAGANIA WSTĘPNE ORAZ PRZEWIDYWANA LICZBA UCZESTNIKÓW

Osoby, które chciałyby wziąć udział w warsztacie powinny posiadać wiedzę dotyczącą metod badań jakościowych z uwzględnieniem metodologii teorii ugruntowanej. Liczba uczestników warsztatu to maksymalnie 12 osób.

OSTRZEŻENIE

Nawet wierne zastosowanie procedur nie zapewnia sukcesu teoretycznego. Czasem bywa wręcz przeciwnie! Proces badawczy posiada ponadto wewnętrzną dynamikę niemożliwą do pełnego odzwierciedlenia w formule warsztatów. Może ją też zakłócić dynamika pracy grupowej.

METODOLOGIA TEORII UGRUNTOWANEJ (2)

METODA CIĄGŁEGO PORÓWNYWANIA I TEORETYCZNE NASYCENIE

PROWADZENIE

Dr Łukasz Marciniak, Uniwersytet Łódzki

OPIS WARSZTATÓW

Głównym celem warsztatów jest zapoznanie uczestników z metodą ciągłego porównywania oraz osiągania nasycenia teoretycznego zgodnie z założeniami metodologii teorii ugruntowanej. Nacisk położony zostanie na doskonalenie umiejętności projektowania procesu badawczego opierającego się na schemacie generowania kategorii, kodowania danych wyższego stopnia oraz zasad osiągania spoistości teoretycznej tworzonej konceptualizacji.

Warsztaty są skierowane przede wszystkim do badaczy stawiających już pierwsze kroki w zakresie stosowania metodologii teorii ugruntowanej i podejmujących już pierwsze próby zbierania i analizy danych w oparciu o techniki kodowania. Zakres merytoryczny warsztatów koncentrować będzie się na technikach i zasadach wspólnych różnym podejściom w ramach metodologii teorii ugruntowanej, choć wielokrotnie dokonywane będą rozróżnienia klasycznych, deskryptywnych i konstruktywistycznych szkół metodologicznych.

UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJE NABYTE W TRAKCIE WARSZTATÓW

Uczestnicy przećwiczą poszczególne rodzaje kodowania, stosowania narzędzi analitycznych, tworzenia strategii badawczej. Pozną założenia teoretycznego nasycenia oraz spoistości teoretycznej, doświadczą różnych wariantów konceptualizacji, wybierając najważniejsze pod względem wymogów metodologii teorii ugruntowanej. Uczestnicy rozwiną ponadto wrażliwość i świadomość badawczą, dostrzegając konsekwencje własnych wyborów metodologicznych.

TREŚĆ WARSZTATÓW

Zagadnienia omawiane/ćwiczone podczas warsztatów:

1. Podstawowe założenia metodologii teorii ugruntowanej
2. Porównywanie jako podejście poznawcze
3. Odmiany ciągłego porównywania:
 - a. Kontrastowanie
 - b. Wymiarowanie
 - c. Wypełnianie kategorii
4. Wspomaganie ciągłego porównywania:
 - a. Poziomy kodowania
 - b. Sortowanie
 - c. Teoretyczne pobieranie próbek
 - d. Wizualizacja
5. Kontekst i wzorzec w analizie danych
6. Teoretyczne nasycenie i jego osiągnięcie:
 - a. Na poziomie kodowania
 - b. Na poziomie hipotez
 - c. Na poziomie teorii

W POŁOWIE DROGI – METODY KONSULTACJI SPOŁECZNYCH

PROWADZENIE

Dr Dorota Szaban, Uniwersytet Zielonogórski
Dr Krzysztof Lisowski, Uniwersytet Zielonogórski

OPIS WARSZTATÓW

Celem warsztatów jest charakterystyka podejścia badawczego, które może być wykorzystywane jako narzędzie, mogące stać się podstawą skutecznego działania na rzecz wzmocnienia procesów demokratycznych i mechanizmów społeczeństwa obywatelskiego w wymiarze lokalnym. Chcemy przedstawić podejście badawcze, które pozwala łączyć działanie naukowe, z praktyką społeczną.

KONSULTACJE SPOŁECZNE

Dotychczas praktykowane mechanizmy wspierania partycypacji społecznej nie są wystarczające i pozostają na stosunkowo niskim poziomie. Jako jedną z wielu przyczyn takiego stanu rzeczy można wskazać brak narzędzi i praktyki w stosowaniu komunikacji społecznej nastawionej na identyfikację i rozwiązywanie problemów, już na poziomie społeczności lokalnych.

Potrzeba uzyskania społecznego poparcia dotyczy wielu wymiarów funkcjonowania społeczności – od rewitalizacji przestrzeni miejskiej, kwestii ochrony środowiska, rozwiązywania problemów społecznych, po zmiany planów zagospodarowania przestrzennego, czy wdrożenie planów inwestycji infrastrukturalnych o dużej skali oddziaływania społecznego.

Równolegle do wprowadzania nowych metod i technik badawczych związanych z rozwojem technologicznym, pojawiają się nowe obszary badawcze związane z rozwojem społeczeństwa obywatelskiego. Coraz więcej decyzji na szczeblu samorządowym podejmowanych jest w oparciu o konsultacje społeczne – czasami przyjmują one proste formy, ale czasami wymagają przygotowania nowatorskich rozwiązań metodologicznych (m.in. sondaże deliberatywne, metody badań eksperckich Delphi, itp.). W nowatorskich podejściach wykorzystuje się elementy tradycyjnie rozumianej metodologii badań (sondaże, wywiady, obserwacje), ale lokowane są one w nieco innym kontekście, co zmienia charakter stosowanych procedur i nadaje im nową jakość – np. badania przyjmują charakter całodziennego wydarzenia, zwiększa się liczba osób jednocześnie uczestniczących w dyskusji, zmienia się strategia rekrutacji, badanie zbliża się swoim charakterem do schematów eksperymentalnych i badań jakościowych.

SONDAŻ PERSWAZYJNY

Podejście badawcze, które chcemy przedstawić uczestnikom warsztatów nazwalibyśmy sondażem perswazyjnym. Intencją warsztatów jest przedstawienie podstawowych założeń badania, przedstawienie i uzasadnienie celowości tego typu postępowania, określenie procedury prowadzenia badań (z uwzględnieniem wszystkich etapów procesu badawczego) oraz wskazanie mechanizmów ewaluacji przedsięwzięcia.

WYWIADY BIOGRAFICZNE

PROWADZENIE

Dr hab. Kaja Kaźmierska, prof. Uniwersytetu Łódzkiego

OPIS WARSZTATÓW

Celem warsztatów będzie zapoznanie uczestników z podstawowymi założeniami metody autobiograficznego wywiadu narracyjnego Fritza Schützeego oraz z procedurą analityczną. Na przykładach fragmentów wywiadów narracyjnych pokazany zostanie sposób i cel wyróżniania schematów komunikacyjnych w tekście, analiza strukturalna, w tym identyfikacja konstrukcji w tle, przesłoneń, kody oraz wyjaśnione zostanie ich znaczenie w procesie interpretacji transkrypcji.

ZARZĄDZANIE EMOCJAMI W PRACY NAUKOWO-DYDAKTYCZNEJ

PROWADZENIE

Prof. zw. Krzysztof Konecki, Uniwersytetu Łódzki

CEL WARSZTATÓW

Zasadniczym celem warsztatów jest rozwój kompetencji w zakresie radzenia sobie z emocjami w pracy naukowo dydaktycznej i rozwoju zdolności intuicyjnych i empatycznych pomocnych w rozwoju własnych talentów jak i radzenia sobie z krytyką otoczenia w środowisku akademickim.

CELE SZCZEGÓŁOWE

- poznanie podstawowej wiedzy na temat emocji
- podniesienie kompetencji komunikacyjnych uczestników w relacjach z promotorami i innymi naukowcami/nauczycielami akademickimi
- radzenie sobie ze stresem w sytuacji konkurencji akademickiej
- rozwój wglądu intuicyjnego jako rozwój talentów
- praca nad ciałem i emocjami (ćwiczenia cielesne i oddechowe)
- praktyka medytacyjna jako rozwój i poszerzanie świadomości

ODBIORCY

Szkolenie skierowane jest do asystentów i doktorantów dbających o podnoszenie swoich kompetencji i rozwój osobisty i profesjonalny. Szczególnie młodzi adepci nauki mają na początku swej drogi problemy emocjonalne związane z planowaniem kariery, opieką promotorską i relacjami z innymi w sytuacji konkurencji.

PROGRAM SZKOLENIA

1. Wykład dotyczący umiejętności tworzenia warunków dla rozwoju talentów
2. Śmiech jako metoda odblokowywania swojej energii, intuicji i talentów
3. Nauka akceptacji i tolerancji dla własnych i cudzych przeszkadzających emocji
4. Praktyka redukcji stresu i rozwoju indywidualnego (ćwiczenia fizyczne, oddechowe i praktyka medytacyjna)